

CRÒNICA d'una DIADA

La Diada ja s'ha acabat i la sensació és de bona collita: ens hem divertit, hem rigut, hem ballat, em menjat, hem begut i hem fet bons i molt bons castells. Felicitats colla!

Com va anar tot plegat és el que ara us explicarem. La Diada començà amb la presentació de les Xiquetes a través d'un joc, "passa la bóta", molt divertit. Quines activitats ens esperaven? De tot i més i sobretot ganes de fer castells i de passar-ho bé.

La Pixapinada va transcórrer com cada any, amb el típic *zero neurones* del xic més fort del món i dinar i rialles van acabar d'amenitzar el dia.

Durant la setmana es van explicar contes per grans i per nens, activitats que varen tenir molt d'èxit.

El dijous ens esperava un assaig especial ple de feina tot i que les proves no van sortir com s'esperaven... Quins castells es tirarien a plaça? Què passaria el diumenge?

Però tot i l'assaig es respirava ambient de colla gran, de ganes de fer-ho i de pit i collons (i ovaris, és clar!).

I vam arribar a divendres.

El divendres vam fer proves molt i molt maques a l'assaig, va venir força gent i després els grallers de la colla van fer un concert de gralles; I quines gralles i tabals que tenim! Som l'enveja de tot el món casteller!

I després cap a dormir que l'endemà ens esperava un dia mogudet.

Ens vam llevar i cap a la lluita greco-romana falta gent! Entre riure i riure vèiem saltar a en Ramon i a en Culli a mans d'en Paco (l'especialista). Era impressionant veure-ho!

A la tarda hi havia l'actuació de Vigília i les bastoneres van haver de substituir a la Colla dels Castellers de Cerdanyola que no van poder venir. I mentrestant les botifarres s'anaven fent amb el pare Barjoan com a *chef de cuisine*.

La botifarra estava boníssima. Durant el sopar el grup de música *Temps al temps* ens tocava una deliciosa melodia.

I després, el *xupito* xic! Què és el *xupito* xic? És un *xupito* de color xic que fa cinc anys que bebem per la diada i per celebrar el seu aniversari les "noies *xupito* xic" van fer un concurs qui encertés la fórmula secreta el convidaven a anar a sopar amb dites noies, qui va guanyar? Ningú, i poca gent s'hi va acostar. I vam ballar, ballar i ballar i riure i beure i ens ho vam passar molt i molt bé. El DJ va estar a l'alçada del públic. I per acabar el pilar borratxo.

L'endemà les gralles i tabals ens van despertar amb les matinades, impressionants!

L'actuació va sortir rodada, 3 de 8 maquíssim, 2 de 7 nerviós i 4 de 8 molt treballat. I el pilar de 6 per quan?

Després del pica-pica (acabat en 5 minuts) i després de recollir totes les pertinences al guardaropia de les xiquetes (ja fa un any que gaudim d'aquestes noies tant fantàstiques!) vam anar cap a dinar.

El dinar va ser distès, i entre copa i copa vam brindar pels castells i pel casament del Salva i... per tot el que faci falta. Un cop es va acabar el dinar, vam mirar les típiques actuacions i vam riure de la paròdia que van fer la canalla de la tècnica. Per cert, s'ha fundat una nova colla: "Els Borregos de Cardedeu", quina por que fan.

Acabem aquest article felicitant una persona que ha anat de bòlit aquests dies perquè tot sortís bé. Gràcies Marata.

